

care vezi la subînsemnarea canonului 95 al sinodului 6). Ci și navatienii, se cuvine a se boteza a doua oară, și că, deși la Părinții asieni și la romani s-a oprit acest fel de anavaptism, după iconomie. Însă cuvântul său, zice, că trebuie a avea tărie și putere, fiindcă eresul lor este odraslă din eresul marchioniștilor, celor ce se îngrețaluiesc de nuntă, și de vin, și care zic pe Dumnezeu că este făcător de rele. Drept aceea, de este plăcută lor socotința aceasta, fiind particularnică, se cade a face sinod de episcopi, ca să o facă, canon sobornicesc și necălcat.³⁷⁸ Ca din aceasta, și cei ce îi vor boteza a doua oară, fără primejduire să o facă, și cel ce ar răspunde celor ce l-ar întreba despre aceasta, să aibă încredințare din canon.

CANONUL 48

Iar cea lăsată de bărbatul său după socoteala mea, este datoare a rămâne. Că de a zis Domnul, că de va lăsa cineva pe muierea sa, fără cuvânt de curvie, o face să preacurvească (Matei: 5,32), deci numindu-o pe dânsa preacurvă, o a închis pe ea despre împărtășirea cu altul. Căci cum poate bărbatul a fi vinovat, ca un pricinuitor de preacurvie. Iar muierea să fie nevinovată, ceea ce preacurvă s-a numit de Domnul, pentru împărtășire cu alt bărbat.

TÂLCUIRE

Rânduiește canonul acesta, ca muierea cea lăsată de bărbatul său, fără pricină de curvie, să nu se mai mărite cu altul, după hotărârea Domnului ce zice, că cel ce va lăsa pe muierea sa fără cuvânt de curvie, o face să preacurvească. Că numindu-o Domnul preacurvă, arătat este, că o a oprit de a lua alt bărbat. De vreme ce, de este bărbatul ei vinovat, pentru că a lăsat-o să preacurvească luând pe altul, arătat că, și ea măritându-se a doua oară este vinovată, pentru că preacurvește, fiind viu încă bărbatul ei cel dintâi. După care pricină, precum am zis, și preacurvă s-a numit de Domnul.

CANONUL 49

Stricările cele ce de silă se fac, fie fără vinovăție. Deci și roaba, de se va sili de stăpânul ei, nevinovată este.

(Grigorie făcătorul de minuni, can. 2)

TÂLCUIRE

Muierile cele ce cu sila se strică, nu li se socotește spre păcat, pentru nevrerea, și nici se canonisesc, după canonul acesta. Și după cel 2 al lui Grigorie făcătorul de minuni.

CANONUL 50

Pentru a treia nuntă nu este lege. Drept aceea de lege nunta a treia nu se aprobă. Pe cele ca acestea, le vedem ca pe niște întinăciuni ale Bisericii, dar nu le supunem publicilor osândiri, ca pe unele ce sunt mai alese decât curvia cea slobodă.

(Neocezarea, can. 3; Vasilie, can. 4, 50, 80)

TÂLCUIRE

Canonul acesta rânduiește, că lege și canon bisericesc de a ierta nunta a treia nu avem. Pentru aceasta măcar că este ca întinăciune a Bisericii, însă fiind mai aleasă decât sloboda curvie, arătat nu o osândim, încât și să o despărțim. Ci o trecem cu vederea.

³⁷⁸ Și vezi că sfântul a întrebuițat zicerea anavaptismului adică a Botezului de al doilea, nu chiar, ci cu catahrisis (abuz). Potrivind Botezul nostru, nu cu aceștia, ci către cel al ereticilor celor de acest fel. Și numind botez pe cel al acelor, precum îl socoteau ei, și îl numeau. Iar chiar lăsând pe al lor, nefiind Botez, și primind pe acest adevărat, socotește Botez, și nu al doilea Botez.